

Med forslaget fraviges det almindelige kriminalitetskrav i retsplejelovens § 781, stk. 1, nr. 3, hvorefter indgreb i meddelelseshemmeligheden som udgangspunkt forudsætter, at efterforskningen angår en lovovertrædelse, som efter loven kan straffes med fængsel i 6 år eller derover. De almindelige regler om bl.a. mistankekrav (§ 781, stk. 1, nr. 1), indikationskrav (§ 781, stk. 1, nr. 2) og proportionalitetskrav (§ 782, stk. 1) gælder uændret.

Som det fremgår af lovforslaget, fraviges § 781, stk. 1, nr. 3, hvad enten lovovertrædelsen henføres under straffelovens § 279 a om databedrageri eller § 293, stk. 1, om brugstyveri. Baggrunden for denne formulering er, at det ikke er afklaret i retspraksis, hvilken straffebestemmelse det omhandlede misbrug af en telekommunikationstjeneste skal henføres under, jf. nærmere de almindelige bemærkninger, pkt. 5.3. Justitsministeriet har overvejet ved en ændring af straffeloven at afklare dette spørgsmål. Det er dog ikke fundet hensigtsmæssigt at foretage en sådan ændring uden en mere dybtgående vurdering af de tekniske fremgangsmåder, der anvendes ved lovovertrædelser af denne karakter. Det bemærkes i den forbindelse, at forskelle i den tekniske fremgangsmåde, jf. de almindelige bemærkninger, pkt. 5.2., eventuelt kan begrunde anvendelse af forskellige straffebestemmelser. Det er imidlertid Justitsministeriets opfattelse, at »tyveri af telefonid« vil kunne henføres under enten straffelovens § 279 a eller § 293, stk. 1.

Spørgsmålet om ændringer i den strafferetlige regulering af dette spørgsmål kan overvejes nærmere af det udvalg, der skal overveje eventuelle yderligere lovændringer med henblik på bekæmpelse af datakriminalitet, jf. de almindelige bemærkninger, pkt. 2.2.

Den lovovertrædelse, der efter lovforslaget kan begrunde indgreb i meddelelseshemmeligheden i form af teleoplysning, er en overtrædelse af straffelovens § 279 a om databedrageri eller § 293, stk. 1, om brugstyveri »begået ved anvendelse af en telekommunikationstjeneste«. Bestemmelsen omfatter

sager, hvor en udenforstående misbruger en abonnents telefonsystem eller anden telekommunikationstjeneste på en sådan måde, at udgiften til telefonsamtalen m.v. påføres denne abonnents regning, hvad enten forholdet henføres under straffelovens § 279 a eller § 293, stk. 1.

Bestemmelsen tager sigte på tilfælde, hvor gerningsmanden via en ekstern adgang til forurettedes telefon m.v. misbruger denne. Bestemmelsen tager *ikke* sigte på sager, hvor gerningsmanden generelt har adgang til anvende den pågældende telefon m.v., men hvor den konkrete brug er uberettiget, f.eks. ansattes anvendelse af en telefon på arbejdspladsen til private formål. I de situationer, hvor misbruget sker direkte fra forurettedes telefon m.v., er der mulighed for at foretage teleoplysning med samtykke fra forurettede, jf. retsplejelovens § 786, stk. 2, der er omtalt i de almindelige bemærkninger, pkt. 4.2.2. Der er således ikke i disse situationer behov for at fravige kriminalitetskravet.

Til § 3

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 1996.

Til § 4

Bestemmelsen fastsætter lovens territoriale gyldighedsområde. Den indebærer, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Lovforslagets § 1 om ændring af straffelovens § 163 kan dog sættes i kraft for Færøerne ved kongelig anordning. Det er unødvendigt at fastslå, at lovforslagets § 1 ikke gælder for Grønland, da straffeloven ikke gælder for Grønland. For Grønland gælder en særlig kriminallov, og der er derfor ikke hjemmel til at sætte lovforslaget i kraft for Grønland.

For så vidt angår ændringerne af retsplejelovens § 781 bemærkes, at det er unødvendigt at fastslå, at lovforslagets § 2 ikke gælder for Færøerne og Grønland, da retsplejeloven ikke gælder for disse dele af riget, for hvilke der gælder særlige love.